

Trenér

Napsal: Raatte

Chodím do oddílu bojových sportů. Cvičím kickbox, thaibox a ještě jsem přibral capoeiru. To sice moc bojový není, ale je to sport brazilskéjch otroků, tak mě to nějak vzrušuje, že bojovali se spoutanejma rukama. A taky se při tom bojuje jenom v bílejch kalhotách.

Docela mě to tam baví, i když někdy plivu krev. Trenér chce, abysme měli fyzičku, výdrž a dobrý těla. Takže jezdím na kole, každej den nejmíň čtyřicet kilometrů. Moc ulejšvat se nemůžu. Trenér mi to kontroluje na počítači (tachometru) a když někdy nesplním limit, tak to musím najezdit do konce tejdne, a tak mi někdy na víkend zbejvá přes sto kilometrů. Jezdím to v noci, protože o víkendech chodím makat.

Taky posiluju. Každěj večer cvičím doma, ráno klikuju a trénuju břicho a třikrát tejdne dřu v posilovně. To mě dřív sralo. Ale všim' jsem si, že po mně teď ženský nějak víc jedou a chlapi se za mnou otáčejí. Taky mě zdraví lidi, který si mě dřív nevšimli, kluci v autech na mě troubí a blikají. To mi dělá děsně dobře. Tuhle mě ve vlaku pozvala jedna ženská, abych si k ní sednul, prohlížela mi amulet pověšenej na krku a šimrala mě dlouhejšma nehtama na prsou. A jak se po mně ohlídne chlap, tak se mi začne stavět ocas, když si představím jeho ruce na svém těle.

Někdy chlapy provokuju. Stáhnu si rifle mezi ptáka a pupík, že jsou vidět slipy a nad nima chlupy těsně nad ocasem. Sednu si na lavičku, roztáhnu co nejvíc nohy, jednu ruku si zastrčím zepředu za okraj riflí a druhou se hladím po prsu. Dělam, jako bych spal, ale dívám se po lidech, jak reagujou. A reagujou, jak čekám.

Taky jsem se nechal vyfotit od známýho fotografa celej nahej, akorát v takový jako bederce upevněný provazem, za kterým je zastrčená kudla. Dlouhý vlasy mi padají přes ramena. Vypadám jako Tarzan. Možná že vypadám i jako thajskéj bojovník, protože ti jsou taky opálení jako já.

Už jsem byl na pár soutěžích a trenéři říkají, že jsem nadějnější. Akorát mají někdy řeči, abych se dal ostříhat, nebo že mi za ty vlasy jednou nějaký soupeř utrhne hlavu, až mi je nohou přišlápne.

Jenže nedávno jsem to posral. Byl jsem s pár kámošema na technopárty a hulili jsme tam. Pak mi taky dali nějaký prášky. Byl jsem z toho totálně sjetej. Vykouřil jsem tam a osouložil tři chlapíky a před lidma jsem se svlíknul donaha. Pak jsem utíkal před modrejma žábama velkejma jako psi, který vylejzaly z krtčích nor a chtěly mě pokousat.

Doma bylo zle a dostal jsem zaracha. (Ale zatím se jim doneslo jen to, že jsem byl nalitej.)

A taky se to dověděl trenér. A ten se dozvěděl všechno.

„Tak hele. Podepsal jsi vstupní prohlášení?“

„Jo.“

„Souhlasil jsi s tréninkovým plánem?“

„Jo.“

„Jsou ti známy zásady životosprávy při tréninku?“

„Jo.“

„Jenže k tomu přistupuješ dost divně.“

„No tak jsem se jednou sjel.“

„Sklapni. Víš dobře, že drogy jsou závodníkovi přísně zakázaný.“

„Tak z toho nedělejte dusno.“

„Hele, neser mě. Děláš si z tréninku holubník a ještě budeš držkovat.“

„Vykuř mi ho, dědku,...“ to jsem teda jen zašeptal, ale trenér to slyšel.

„Tak hele, přidržený frajírku. Já tě prostě vyrazím. Já se s tebou srát nebudu. Ať si tě seřeže doma fotřík, že mu propadne vstupní kauce.“

(Fotr totiž zaplatil dost mastný vložný u zápisu, aby ze mě byl zápasník, a kdybych postoupil do regulérních soutěží, tak by mu část vrátili.)

Jak mě ale vyrazí, tak fotr nedostane nic a povezí se na mně.

„A piš si, že mu řeknu, cos na tý párty všechno vyváděl. Bude mít total radost ze vzornýho synáčka.“

„Trenéře, se vomlouvám, že jsem k vám byl drzej. Nedalo by se to nějak...“

„No to nedalo, hochu. To jsi uhod'. Sbal si svý hadříky a padej. Já už tě tu nechci vidět.“

„Trenéře, nebud'te pes. Fotr mě doma přizabije za ty prachy. A když se doví, že jsem tam obtěžoval kluky, utrhne mi koule a pověsí mě za ptáka do stodoly.“

„Tak hele, frajírku, já to smážnu. Ale jedině, když přijmeš trest ode mě.“

„A co jako?“

„Řekni jo, nebo ne. Koule ti trhat nebudu, těch by byla škoda.“

„Tak jo.“

„Jak se jednou ušklíbneš nebo si votevřeš na mě hubu, končím a zvu si sem tvýho fotra.“

„Jasný. Beru to, šéfe.“

„A podepíšeš mi papír, aby ses nemoh' vykrucovat.“

Tak napsal něco jako, že přijímám trest za hrubé porušení životosprávy při tréninku, a já jsem to podškrábnul.

A pak jsme šli do tělocvičny.

„Tak. Nejdřív tě detoxikuju. Vypotíš i to, cos nebral.“

„Co mám dělat?“

„Postav se doprostřed tělocvičny. Tři sta dřepů, dvě stě kliků s jednou přestávkou, sto sedů lehů s míčem nad hlavou, padesát přitahů na hrazdě.“

Když skončil, viděl jsem svoji budoucnost černě. Tolik těch cviků najednou neděláme ani před soutěží. Chtěl jsem začít smlouvat, ale ukázal mi od lavičky papír s mým podpisem.

Tak jsem začal. Nejdřív hezky langsam, abych se hned ze začátku nevyčerpal. Po sto devadesáti dřepch už jsem necejtil stehna, po další padesátce jsme se zvedal jen silou vůle a pak už jsem jen při každém dřepu hekal.

„Dobrý. Lehce se proklusej kolem haly, vydejchej a jdeš na kliky.“
Do píči, hovado jedno zasraný, že jsem ti něco podepisoval. A šel jsem klikovat.

Ke konci první stovky už jsem každé klik dřel nahoru, jako kdybych vážil nejmíň tunu. Po stovce jsem padnul na zem do loužiček mého vlastního potu. V podpaží jsem měl slepený chlupy, paže mokré jak po dešti, vlasy se mi lepily na záda, boxerky promočený.

„Tak se zvedej, ulejšváku. A začni klikovat. Nedělej mi tady z toho lázně.“

Při druhý stovce už jsem nebral. Ani nevím, jak jsem to dodělal.

„Dones si míč, zapři se nohama o žebřiny a začni dělat sedy lehý.“

Já mám břicho docela vycvičený, ale jak jsem to chtěl už mít za sebou, tak jsem začal dost rychle. Kurva, to jsem si najel. Po padesátce ze mě lilo, seděl jsem v mokrým, cejtíl jsem, jak mi po páteři a po stranách hrudi tečou malý potůčky, pot z čela mi zalejval oči a páčil. Snažil jsem se to hřbetem ruky utírat, ale bylo to ještě horší.

Po stým lehu jsem padnul zádama na zem. Funěl jsem, dech jsem nemoh' popadnout. Síla.

„Nástup k hrazdě, feťáku.“

Kdybys aspoň držel hubu, čuráku pojebanej. Kurva, já bych ti rád takovou jednu natáh'.

Připravil jsem si hrazdu na zdvižený paže, naskočil na ni a začal přitahy. Tohle je jeden z nejzkurvenějších cviků. Už jsem byl vyplivlej, vytahoval jsem se pomalu jak stará děvka. Čím pomalejc se to dělá, tím víc bolí ramena a bicáky. Vzdychal jsem a hekal při každým přitahu, jako bych byl na skřipci v mučírně. Škoda že si to ten zmrdr nenatácel. Moh' z toho mít dobrý zvukový porno.

Po padesátce jsem se pustil a padnul na žínětku.

„Žádný ležení, buzerante. Zvedni prdel a dones si ze skladu pět švihadel.“

Ten kretén mě ještě bude honit na švihadlech. Kurva, to je zase zamrdanej den. Tak jsem je dones'. Trenér zatím doprostřed haly přitáh' kozu na přeskakování.

„Svihadla mi dej, stáhni boxerky a ohni se přes kozu.“

„Co bude?“

„To hlavní bude. Tamto byla detoxikace. Teď bude ten slíbenej trest.“

„A co boxerky? To mám bejt před váma nahej?“

„Na tom feťáckým srazu ses nestyděl, vid', borečku. A teď tady budeš dělat slušňáka. Jen si je stáhni.“

„To musíte koukat na mou nahou prdel?“

„Jo. Chci vidět, jestli jsou švihance dost důrazný. A pohled na tvý chlupatý popředí taky nebude k zahození.“

Tak jsem svlíknul trenky a ohnul jsem se přes kozu.

„Vylez vejš, břichem si lehni na vrcholek kozy. Opírat se o ni nemusíš, vona bez tebe nepadne.“

Tak jsem povylez, břicho se zmáčklo. Chytil mi ruce, přivázal je k okům na kopytech kozy, co se s nima vytahujou zajišťovací západky, a totéž udělal s mýma nohama.

Byl jsem přikurtovanej jak v protialkoholický stanici.

„Tak, hochu, teď tě čeká sto ran na prdel. Radši si to počítej, nerad bych tě vošidil. Můžeš v duchu, já si počítám pro sebe.“

A začal vejprask. Já nevím, jestli jste někdy dostali. Já jsem na vejprasky z domova zvyklej. Jenže švihadlo je tenký, ještě dvojitě přeložený a tou dýlkou získá velkou energii. Takže když dopadne, zařízne se do svalů, a protože je dlouhý, přilehne na celou prdel. Takže jsem se zavřenou hubou vydržel šest ran a pak jsem začal sykat a hekat při každé další. Jak rány přibíjely, můj ryk sílil.

„Hele, mladej, nedělej tady tyátr, nebo sem někdo z ulice zavolá policajty,“ a šel do skladu pro koženýho peška (to je takovej koženéj obušek) a strčil mi ho do huby.

Moc to nepomohlo, řval jsem stejně, ale tlumenějc. Pak jsem peška vyplivnul a rozkousnul jsem si jazyk a rty. Z huby mi kapala krev, tělo bylo zas celý zpocený, prdel byla rudě pruhovaná. Nový šlehy byly růžový, starší ztmavly a na konci některých se ukazovala krev.

Zdálo se to nekonečný. Ze začátku jsem zkoušel natáčet prdel na místa, kde to tolik nebolelo, ale pak už to bylo málo platný. Zapomněl jsem počítat, tak jsem ztratil přehled, kolik mě jich ještě čeká. Nejdřív jsem zaječel při jednotlivý ráně, ale pak už jsem řval skoro nepřetržitě, brečel, vzlykal, oči zalitý slzama, nos plnej.

Konečně to skončilo.

Odvázal mě.

„Jdi do sprchy, dej se do pořádku a přijď sem.“

Když jsem se vrátil, roztrhnul tu smlouvu a oba kusy papíru mi podal:

„Tak tady máš ten úpis. A zkus udělat někde ještě nějakej průser a něco poznáš.“

„Jasný, šéfe.“

www.spankboy.cz